

Arrest

nr. 237 732 van 30 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u over de Ethiopische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 20 juli 2001. U bent geboren in Robe gelegen in de provincie Bale in de Oromia regio. U bent een aanhanger van het Waaqeffanna geloof en u bent Oromo. Zes maanden na uw geboorte gaven uw ouders u aan hun respectievelijke broer en zus die ook met elkaar gehuwd waren maar die geen kinderen hadden. Het waren bijgevolg uw oom en tante die u zouden opvoeden en niet uw biologische ouders.

Tijdens uw eerste levensjaren leefde u samen met uw adoptieouders in Dinsho. In 2011 verhuisden jullie echter naar Delo Mena. Uw adoptievader was, net zoals uw biologische vader, al jarenlang lid van het Oromo Liberation Front (OLF). Voor 1991 was hij actief in de gewapende vleugel van het OLF, nadien keerde hij terug naar Ethiopië. Toen u nog jong was, arresteerden de Ethiopische autoriteiten uw adoptievader en sloten hem jarenlang op. In 2010 liet men hem weer gaan waarop hij zich bij jullie kwam voegen in Dinsho. In 2012 pakte men uw adoptievader echter een tweede maal op. Nadien had u geen contact meer met hem. Ondertussen was er eveneens een conflict ontstaan tussen uw adoptiefamilie en uw biologische familie. Uw biologische familie, die moslims waren, wilden dat u uw traditionele Waaqeffanna geloof, dat u via uw adoptieouders had doorgekregen, zou opgeven. In 2014 nam uw oudere broer A. u gedwongen mee terug naar Robe. Hij hield u gedurende een week vast in zijn woning. Na een week werd u bevrijd door uw biologische moeder die u aanraadde om de regio te verlaten en niet meer terug te komen. U trok opnieuw naar uw biologische moeder in Delo Mena en hervatte de school. Nadien had u geen contact meer met uw biologische familie. Een tijd later vond u in uw woning een armband met daarop de vlag van het OLF. Uw adoptievader had deze voor u gekocht tijdens uw kindertijd, maar uw moeder had deze nadien afgenomen. U deed de armband rond uw pols, maar vergat deze weer uit te doen na het weekend en ging ermee naar school. De leraar merkte dit op en nam u mee naar de directeur. Deze haalde de politie erbij waarop u gedurende elf dagen werd opgesloten. U vernam tijdens deze periode ook dat uw moeder was aangehouden. Na elf dagen liet men u gaan. U keerde terug naar uw woning maar merkte dat deze verlaten was. U verbleef nog vijftien dagen in de stad, maar ging nadien naar Robe en vervolgens naar Addis Abeba. U wilde het land ontvluchten omwille van de problemen die u in uw regio had gekend. Een ander probleem was ook dat uw moeder gezien werd als het kwade ('evil eye') door de anderen in uw stad. Dit kwam onder meer door het traditionele geloof dat jullie aanhingen. Hierdoor werd u gediscrimineerd en had u geen vrienden. Via Addis Abeba trok u op eigen houtje naar de Soedanese grens. Van daaruit ging het verder met de hulp van een smokkelaar naar Soedan waar u een aantal dagen in Khartoum verbleef. U had Ethiopië verlaten in februari 2016, bleef enkele dagen in Khartoum, trok via de Sahara naar Libië, waar uw biologische moeder de smokkelaar betaalde, en stak vervolgens de Middellandse Zee over naar Italië waar u op 28 mei 2016 aankwam. Wat later trok u verder naar Duitsland waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende. U verbleef er een jaar en drie maanden. U had inmiddels vernomen dat uw broer S. in Engeland was terecht gekomen en nam het besluit hem te vervoegen. U verliet Duitsland en ging naar Frankrijk. U bleef een tijdje in Calais, maar kwam nadien – in april 2018 – naar België. U verbleef een tijdje in of in de buurt van het station Brussel-Noord in de hoofdstad. U leerde er een Belgische familie kennen die u opving. Op 21 juni 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens uw beide persoonlijke onderhouds voor het CGVS haalt u meerdere problemen aan die u in uw land van herkomst heeft gehad en die de aanleiding vormden van uw vlucht uit Ethiopië: zo haalt u in eerste instantie problemen met de Ethiopische autoriteiten aan omwille van het lidmaatschap van uw vader en adoptievader tot het OLF. Ook zou u zelf aangehouden zijn geweest na het dragen van een OLF armband op school. Ten tweede haalt u problemen met uw biologische familie aan ten gevolge van uw Waageffanna geloof. En tot slot haalt u problemen met de gemeenschap aan omdat uw adoptiemoeder gezien werd als een 'evil eye' waardoor jullie gediscrimineerd werden op de plaats(en) waar jullie woonden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 3 juni 2019 en dd. 26 augustus 2019). Volgende bedenkingen dienen echter gemaakt te worden bij het door u beschreven asielrelaas.

Vooreerst weet u niet te overtuigen wat uw aangehaalde vrees betreft ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten ten gevolge van uw vermeende banden met het OLF (en die van uw familie). Zo haalt u aan dat zowel uw vader als uw adoptievader (uw vaders broer) jarenlang lid waren van het OLF ("Oromo Liberation Front"). U verklaart verder dat uw adoptievader gevangen genomen werd toen u nog erg jong was, dat hij zich in 2010 terug bij jullie vestigde na zijn vrijlating, maar dat hij twee jaar later opnieuw werd gearresteerd (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p. 4-5). Nadien zou u niets meer van uw adoptievader hebben vernomen. U verklaart dat zowel uw biologische vader als uw adoptievader lid zijn geweest van het OLF, dat ze voor 1991 deel uitmaakten de gewapende vleugel van het OLF, dat ze nadien - na 1991 - terug naar Ethiopië kwamen en dat het OLF nadien verboden werd (zie notities CGVS, dd. 3 juni 2019, p.13). U verklaart dat zowel uw biologische vader als uw adoptievader later (meermaals) werden gearresteerd - uw adoptievader voor het eerst toen u nog jong was en toen u samen met hem woonde (zie notities CGVS, dd. 3 juni 2019, p.13-14). U weet verder echter weinig tot niets te vertellen over de activiteiten voor het OLF van uw biologische vader, noch van uw adoptievader, na 1991. Evenmin kan u iets meer vertellen over de vermeende aanleidingen van deze beweerde meerdere aanhoudingen. Gevraagd of uw adoptievader actief bleef voor het OLF na zijn beweerde terugkeer naar Ethiopië in 1991, antwoordt u dat het niet weet, maar dat u vermoedt van wel (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.4). U verklaart dat uw adoptievader in 2010 werd vrijgelaten, vervolgens twee jaar bij u leefde, maar in 212 opnieuw werd gearresteerd. Gevraagd naar de aanleiding van deze arrestatie in 2012, antwoordt u dat u het niet weet, maar dat u denkt dat het omwille van zijn OLF lidmaatschap was (zie notities CGVS, 26 augustus 2019, p.5). U kan niets over zijn vermeende OLF activiteiten vertellen omdat hij vooral met uw moeder praatte, zo gaat u verder (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.6). U kent verder geen andere leden van het OLF (zie notities CGVS, dd. 26 oktober 2019, p.6). U geeft aan zelf nooit lid te zijn geweest van het OLF (zie notities CGVS, dd. 26 oktober 2019, p.6). Het CGVS houdt uiteraard rekening met de jonge leeftijd die u had op het ogenblik van de door u beschreven feiten, maar kan anderzijds redelijkerwijze verwachten dat u meer kan vertellen over het beweerde OLF lidmaatschap van uw adoptievader, diens activiteiten voor deze organisatie, alsook over de plaatsen van zijn beweerde detentie(perioodes). U komt niet verder dan algemene verklaringen dat zowel uw biologische vader als uw adoptievader lid waren van het OLF, dat ze deel uitmaakten van de gewapende vleugel en dat ze na 1991 meermaals zouden zijn gearresteerd door de Ethiopische autoriteiten.

U haalt verder aan dat u zelf ook eenmaal bent aangehouden door de Ethiopische autoriteiten nadat u met een OLF armband naar school zou zijn gegaan. U geeft aan dat u zich er niet van bewust was dat u de armband droeg die u ooit van uw adoptievader zou hebben gekregen en die u voor het begin van het weekend terug had gevonden (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p. 6-7). De directie van de school zou vervolgens de politie hebben gecontacteerd waarop u elf dagen zou worden opgesloten (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.6-7). U beweert verder dat ook uw moeder in deze zelfde periode zou zijn aangehouden op verdenking van het verspreiden van dergelijke armbanden (zie CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.6-7). Wat betreft uw beweerde aanhouding door de Ethiopische autoriteiten, kan het vooreerst vreemd genoemd worden dat u met een armband van het OLF naar school zou zijn gegaan. Gezien de beweerde problemen van uw dichte familieleden omwille van hun voorgehouden engagement voor deze verboden organisatie, komt het niet erg geloofwaardig over dat u een dergelijke onvoorzichtige daad zou hebben gesteld, of dat uw familieleden dit niet voortijdig zouden hebben opgemerkt (tijdens het weekend voorafgaand aan uw beweerde arrestatie). Uw verklaring dat u vergeten was dat u dit armbandje droeg komt in de door u beschreven context niet overtuigend over. U beweert vervolgens elf dagen in gevangenschap te hebben doorgebracht, vervolgens te zijn vrijgelaten en niet veel later het land te hebben verlaten (nadat u merkte dat ook uw adoptiemoeder was aangehouden) (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.8-9). Over het waarom en de manier waarop u bent vrijgelaten, kan u enkel vertellen dat een voor u onbekende agent u uit uw cel kwam halen, u naar buiten leidde en u aanmaande zich uit de voeten te maken (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.8-9).

De voorgaande opmerkingen leiden ertoe te kunnen stellen dat twijfels kunnen worden geuit bij de door u beschreven persoonlijke vervolgingsfeiten in uw land van herkomst ten gevolge van het dragen van een OLF polsband. **Niet alleen de door u aangehaalde persoonlijke vervolgingsfeiten, maar ook diegene die betrekking hebben op uw biologische vader en uw adoptievader, omwille van hun beweerde OLF engagement, weten niet te overtuigen.** Naast uw onvoldoende overtuigende verklaringen over deze door u aangehaalde vervolgingsfeiten, wijst het CGVS eveneens op de inmiddels gewijzigde politieke situatie in uw land van herkomst. Voor uw vertrek uit uw land van herkomst werd het OLF – zoals u terecht aanhaalt – door de Ethiopische autoriteiten beschouwd als een verboden terroristische organisatie. Het CGVS wijst echter op de recente (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy Ahmed begin april 2018 zoals blijkt uit objectieve landeninformatie. De nieuwe Ethiopische premier – de eerste Oromo in deze functie – was de opvolger van Hailemariam Desalegn die in februari 2018 aftrad na aanhoudende onrust en de politieke crisis in het land. Premier Abiy Ahmed kondigde in de maanden na zijn aantreden heel wat hervormingen aan en voerde deze ook deels uit: duizenden politieke gevangenen werden vrijgelaten, de beruchte Maekelawi gevangenis werd gesloten, in het buitenland verblijvende oppositieleiden kregen amnestie, mediakanalen als ESAT en OMN werden niet langer verboden en internetrestricties op honderden nieuwssites uit de diaspora werden opgeheven. Een andere beslissing van het Ethiopische parlement – na het aantreden van de nieuwe premier – betrof de schrapping van drie belangrijke oppositiepartijen van de lijst met verboden (terroristische) organisaties in juli 2018: Patriotic Ginbot7 (PG7), Ogaden National Liberation Front (ONLF) en Oromo Liberation Front (OLF). Het OLF kondigde hierna een eenzijdig staakt het vuren af. De leider(s) van het OLF en duizenden aanhangers van de partij keerden vanuit het buitenland – veelal vanuit Eritrea – terug naar Ethiopië. De aanhangers werden hierbij aan de grens ontwapend. Leaders en (vermeende) aanhangers werden – indien dit nog niet gebeurd was – vrijgelaten. Premier Abiy Ahmed riep vervolgens de leaders van het OLF en andere oppositiepartijen op mee te werken aan de geplande politieke hervormingen. Deze politieke hervormingen zullen uitgevoerd worden door een nieuw samengesteld kabinet (bestaande uit de helft vrouwen) aangevoerd door de nieuwe premier. Op 25 oktober 2018 werd tevens een nieuwe president aangesteld: Sahle-Work Zewde, de eerste vrouwelijke Ethiopische in deze functie. De premier stelt voorts nog enkele politieke hervormingen in het vooruitzicht zoals de beperking van het aantal ambtstermijnen van de premier en het houden van eerlijke en vrije verkiezingen in 2020 waarbij alle mogelijke (oppositie)partijen aan kunnen en mogen deelnemen. Het CGVS is er zich van bewust dat Ethiopië nog voor heel wat uitdagingen staat op het gebied van interetnische spanningen, liberalisering van de economie, schrapping van bepaalde repressieve wetgeving,... Uit objectieve landeninformatie komt echter duidelijk naar voren dat de gebeurtenissen in Ethiopië sinds het voorjaar van 2018 een ernstige aanzet vormen voor belangrijke politieke hervormingen (die reeds deels werden uitgevoerd). Hoewel deze hervormingen nog pril zijn, geeft de nieuwe regering duidelijk aan de kans te willen geven aan alle leden van (al dan niet voorheen verboden) oppositiepartijen mee te werken aan dit vredes- en hervormingsproces – hierbij gehoor gevend aan de grootschalige protesten – veelal van de Oromo bevolking – in de jaren voorheen. **Mede in het licht van deze recente ontwikkelingen – waarbij het OLF werd gedecriminaliseerd – kan besloten worden dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten gelinkt aan het beweerde OLF engagement binnen uw familie in eerste orde als weinig overtuigend kan worden beoordeeld, en in tweede orde – indien al geloof zou kunnen worden gehecht aan de door u aangehaalde feiten, quod non – als niet meer actueel gezien de inmiddels gewijzigde politieke situatie in uw land van herkomst.**

Ten tweede weet u evenmin te overtuigen wanneer het gaat over de beweerde problemen met uw biologische familie omwille van uw traditionele Waaqeffanna geloof. U haalt aan dat uw biologische familieleden allen moslims zijn, terwijl uzelf en uw adoptieouders aanhangers zijn van het Waaqeffanna geloof. U haalt aan dat uw oudere broer u op een gegeven moment kwam halen en meenam naar zijn huis waar hij u gedurende een week opsloot in zijn huis – omdat hij wilde dat u zich zou bekeren tot de Islam (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.9-10). Na een week opsluiting in zijn huis zou uw moeder u zijn komen bevrijden en u vervolgens aangemaand hebben weg te gaan en niet meer terug te komen. Deze gebeurtenissen zouden zich hebben afgespeeld in 2014. Nadien zou u geen contact meer hebben gehad met uw biologische familie en bijgevolg ook geen problemen meer hebben gekend met hen (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.9-10). Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat uw concrete vrees in verband met uw religie betrekking heeft op individuele personen en niet op de Ethiopische autoriteiten. U vreest immers eventuele acties van uw broer omwille van uw Waaqeffanna geloof en vermeldt niets over de Ethiopische autoriteiten. Uit objectieve landeninformatie waarover het CGVS beschikt komt duidelijk naar voren dat in Ethiopië religieuze vrede heerst, en dat in de meeste regio's de inwoners elkaars godsdienst respecteren.

Verschillende rapporten vermelden ook dat interreligieuze huwelijken, en alsook bekeringen, in het algemeen aanvaard worden (zie landeninformatie, administratief dossier). Uiteraard is het mogelijk dat religieuze twisten binnen de families zelf enige deining kunnen veroorzaken. Maar u haalt zelf aan dat u sinds 2014 geen enkel contact meer heeft gehad met uw biologische familie, en dat u bijgevolg sindsdien geen problemen meer heeft gekend met uw biologische familie. Bovendien kan het ook vreemd genoemd worden dat uw biologische ouders – die moslim zijn – u zouden hebben geschonken aan uw adoptieouders – die op dat moment reeds Waaqeffanna waren – en dat op dat ogenblik schijnbaar het religieuze niet mee speelde, maar dat uw biologische familie zoveel jaren later plots wel heel wat problemen zou hebben veroorzaakt omdat u het Waaqeffanna geloof aanhing. **De door u aangehaalde problemen met uw biologische familie omwille van uw Waaqeffanna geloof kunnen bijgevolg evenmin overtuigen om volgende redenen: zo kunnen er enkele bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen over deze beweerde problemen, dient vastgesteld te worden dat u zelf aangeeft dat u sinds 2014 geen contact en bijgevolg ook geen problemen meer heeft gehad met uw biologische familie, geeft u zelf verder aan dat u na uw vertrek uit Ethiopië contact heeft gehad met uw biologische moeder die u geholpen heeft tijdens uw reisweg naar Europa, net zoals u contact heeft gehad met een oudere biologische broer in het Verenigd Koninkrijk, en dient tot slot opgemerkt worden dat objectieve landeninformatie aangeeft dat in Ethiopië religieuze vrede heerst en dat er geen noemenswaardige spanningen zijn tussen de verschillende godsdienstgroepen in uw land van herkomst.**

Ten derde kunnen volgende bemerkingen gemaakt worden wat betreft uw beweerde problemen die u zou hebben gekend omwille van het feit dat uw adoptiemoeder beschouwd werd als 'evil eye' waardoor jullie zouden hebben geleden onder discriminatie. U haalt aan dat u en uw adoptiefamilie gediscrimineerd werden door de lokale gemeenschap omdat uw adoptiemoeder als het kwade werd gezien (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.14). U haalt aan dat niemand met u wilde praten tijdens uw jeugd en dat u zelfs een paar keer van school moest veranderen (zie notities CGVS, dd. 26 november 2019, p.14-15). U wijt deze vormen van discriminatie aan het feit dat jullie Waaqeffanna aanhangers waren en dat jullie – vooral uw adoptiemoeder – als zonderling beschouwd werden. Wanneer u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud gevraagd wordt om welke reden uw moeder als het kwade werd beschouwd, antwoordt u dat u denkt dat het gelinkt is aan jullie geloof. Gevraagd wat uw moeder dan precies deed om op deze manier bekeken te worden door de lokale gemeenschap, antwoordt u dat uw moeder niets anders deed of handelde dan de anderen in de gemeenschap, en dat u niet weet waarom uw moeder beschouwd werd als het kwade (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.14). Gevraagd op welke manier uw moeder gediscrimineerd werd, verklaart u dat ze niet naar de winkel van uw moeder durfden komen, of dat de kinderen voor uw moeder verborgen werden – wanneer ze passeerde op straat (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.14). Gevraagd welke moeilijkheden of problemen dit bij u veroorzaakte, antwoordt u dat het niet eenvoudig uit te leggen is, dat u zich er eerst niet bewust van was, maar nadien wel, waardoor u een jaar niet meer naar school ging omdat u het er zelf moeilijk mee had (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.15). U voegt er nadien aan toe dat u geen vrienden had en dat u werd gediscrimineerd (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.15). Nogmaals gevraagd waarom uw moeder als 'evil eye' werd beschouwd, antwoordt u dat u het niet weet, dat de anderen dat moeten vertellen, en dat ze dat nooit gezegd hebben (zie notities CGVS, dd. 26 augustus 2019, p.15). **Bijgevolg dient ten eerste opgemerkt te worden dat u niet op een eenduidige manier kan uitleggen welke oorzaken of redenen aan de grondslagen lagen van de beweerde discriminatie van uw adoptiemoeder en bijgevolg ook u zelf.** U lijkt het te linken aan jullie traditionele Waaqeffanna geloof, maar nadien zegt u dat u het in feite niet weet. Wat betreft een eventuele discriminatie omwille van jullie geloof, dient bovendien opgemerkt te worden dat objectieve landeninformatie stelt dat het traditionele Waaqeffanna geloof geen problemen veroorzaakt in of met andere geloofsgemeenschappen – zoals dit in het verleden wel het geval was bij de opkomst van de twee andere grote godsdiensten (Islam en het Christendom) die grotendeels de plaats innamen van dit traditionele Oromo geloof. De objectieve landeninformatie geeft aan dat er heden ten dage geen ernstig of levendig conflict is tussen aanhangers van het Waaqeffanna geloof en aanhangers van de twee grotere religies in Ethiopië – en dat de aanhangers van deze verschillende godsdiensten in vrede naast elkaar leven. In geval van conflicten in Ethiopië zijn deze eerder etnisch van aard (en niet religieus) (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien slaagt u er tijdens de persoonlijke onderhouden niet in aan te tonen dat uw adoptiemoeder (en uzelf) in die mate slachtoffer zouden geworden van een voldoende ernstige vorm van discriminatie (in de zin van de Vluchtelingenconventie of in het licht van de definitie van subsidiaire bescherming). U geeft immers zelf aan dat uw moeder een eigen winkel(tje) had om in jullie levensonderhoud te kunnen voorzien, dat u zelf naar school kon gaan (op verschillende plaatsen in Ethiopië) en dat jullie jullie religie vrij konden beoefenen.

Het CGVS komt bijgevolg – in het licht van de hierboven aangehaalde elementen – tot de conclusie dat er geen aanwijzingen zijn dat u een voldoende ernstige vorm van discriminatie zou hebben ondergaan in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het licht van de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

U slaagt er met name niet in de door u aangehaalde persoonlijke problemen met de Ethiopische autoriteiten aannemelijk te maken ten gevolge van de beweerde OLF engagementen binnen uw familie. Bovendien wijst het CGVS wat dit betreft ook op de gewijzigde politieke context – met name de decriminalisering van het OLF – in Ethiopië. Ten tweede slaagt u er evenmin de beweerde persoonlijke problemen met uw biologische familie (ten gevolge van uw religie) aannemelijk te maken. Tot slot heeft het CGVS geen aanwijzingen dat u en uw adoptiemoeder een voldoende ernstige discriminatie zouden hebben ondergaan in uw land van herkomst (eveneens ten gevolge van uw traditionele Oromo geloof).

U legt tot slot geen documenten neer die bovenstaande conclusies kunnen ombuigen of wijzigen. Uw voogd en advocaat leggen wel een medisch document neer waarin vermeld wordt dat u opgevolgd wordt door een psycholoog van Solentra. Het betreft een document opgesteld op 28 mei 2019 waarin vermeld wordt dat psychologische begeleiding aangewezen is en noodzakelijk wordt geacht. Uw voogd meldt ook dat u onder meer lijdt aan paniekaanvallen. Het CGVS brengt begrip op voor de (psychologische) problemen waar u mee te kampen heeft maar verwijst hiervoor tevens naar de hiervoor geijkte procedures. Verder bezorgde uw advocaat enkele opmerkingen (per email dd. 16 september 2019) over het verslag van de notities van het persoonlijke onderhoud van 26 augustus 2019 (toegevoegd aan het administratieve dossier) maar deze opmerkingen hebben geen invloed op de hierboven gemaakte opmerkingen betreffende uw asielrelaas.

Tot slot wijst het CGVS op het feit dat u reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Duitsland voordat u naar België kwam. Bijgevolg vroegen de bevoegde Belgische asieldiensten uw asioldossier op bij de bevoegde Duitse asielinstanties. Dit asioldossier werd eveneens toegevoegd aan het administratieve dossier. Uit het opgevraagde Duitse asioldossier blijkt dat u voor de Duitse asielinstanties een andere geboortedatum, een andere geboorteplaats en een iets andere naam heeft opgegeven (in vergelijking met uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 december 2019 een schending aan van “de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève”, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van “het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten)”, van “de motiveringsplicht” en van de “beoordelingsfout”.

Verzoeker benadrukt dat hij slechts 14 jaar oud was op het ogenblik dat hij zijn land van herkomst verliet, dat hij 15 jaar was bij aankomst in Europa en dat hij 16 jaar oud was op het ogenblik van zijn aankomst in België, van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming en van zijn eerste persoonlijk onderhoud. Hij wijst erop dat hij bovendien slechts tot de 7de graad naar school gegaan is. Hij voert aan dat zijn “jonge leeftijd op het ogenblik van de gebeurtenissen en zijn lage scholing belangrijke factoren [zijn] om in rekening te brengen bij de beoordeling van zijn verklaringen”.

Hij verwijst dienaangaande naar de richtlijnen van UNHCR met betrekking tot asielaanvragen van kinderen en naar een arrest van de Raad van 6 december 2007. Verzoeker betoogt dat zijn jonge leeftijd op het ogenblik van de feiten een grote rol speelt, daar dit maakt dat hij met betrekking tot heel wat zaken slechts over beperkte informatie beschikt. Zo werd hij gezien zijn jonge leeftijd begrijpelijkerwijze niet in detail geïnformeerd door zijn ouders over de politieke activiteiten waarbij die betrokken waren. Voorts benadrukt verzoeker dat *“niet alleen sprake is van een jonge leeftijd en een lage scholingsgraad, maar dat het eveneens een jongeman betreft die van nature timide en gesloten is, zo vertelt ook zijn voogd bij diens interventie aan het eind van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS I, p. 26).”*. Bovendien stelt verzoeker het sinds zijn aankomst in België psychisch erg moeilijk te hebben (zie psychologisch attest Solentra, neergelegd bij het CGVS) en wordt hij tot op de dag van vandaag opgevolgd door een psycholoog. In het verzoekschrift wordt gevraagd *“om op basis van verzoekers leeftijd, lage scholingsgraad en psychische kwetsbaarheid vast te stellen dat verzoeker een bijzonder kwetsbare persoon is, en zijn verklaringen daarom met een bijzondere zorgvuldigheid en rekening houdende met zijn profiel te beoordelen en, indien nodig, een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel te maken”*.

Wat betreft de betrokkenheid van zijn familie bij het OLF, meent verzoeker dat hij, *“rekening houdend met zijn leeftijd, een grondige kennis heeft over (de geschiedenis van) het OLF en over de betrokkenheid van zijn (adoptie)vader voor 1991”*, hierbij verwijzend naar zijn verklaringen gedurende zijn persoonlijke onderhouds (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 12, p. 13, p. 16-17; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 4-5). Verzoeker benadrukt meermaals te hebben verklaard dat hij zeer klein was toen zijn adoptievader voor het eerst (na zijn geboorte) gearresteerd werd en jarenlang vastgehouden werd, dat zijn vader pas terugkeerde toen verzoeker slechts 9 jaar oud was en dat zijn vader opnieuw opgepakt werd toen verzoeker 11 jaar oud was, waarna hij hem niet meer heeft gezien. Hij wijst erop te beschrijven *“wat hij waarnam (de letsels die zijn vader bij terugkeer vertoonde) en de beperkte informatie die zijn vader hem meegaf (bv. grosso modo de regio's waarin hij gedurende die voorbije jaren gedetineerd was geweest)”*. Gezien de jonge leeftijd van verzoeker op dat moment, is het volgens verzoeker absoluut plausibel dat *“hij niet over meer informatie beschikt omtrent de activiteiten of de eventuele aanleidingen van de arrestaties van zijn vader(s)”*. Ook het feit dat hij geen andere leden van het OLF kent, doet volgens verzoeker *“gezien de door hem beschreven context (vader het merendeel van de tijd gedetineerd; geen voor verzoeker zichtbare of merkbare politieke activiteit tijdens de detentieperiode noch gedurende de korte periode dat zijn vader thuis was) geenszins afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen”*.

Wat betreft verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn eigen detentie, de precieze opdeling van zijn detentieperiode (5 dagen alleen, op de zesde dag samengevoegd met medegevangenen) en omtrent de situatie die hij thuis aantrof na zijn vrijlating, is verzoeker van mening dat verzoekers verklaringen hieromtrent bijzonder spontaan, gedetailleerd en consistent zijn (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 10-12; notities van het persoonlijk onderhoud 2, notities 7-8). Verzoeker wijst erop dat *“verzoekers verklaringen op dit punt ook stroken met zijn verklaringen omtrent enerzijds de politieke activiteiten van zijn adoptievader, en anderzijds de discriminatie ten opzichte van zijn adoptiemoeder.”*. Hieraan voegt verzoeker toe *“dat indien verwerende partij verzoekers verklaringen dienaangaande onvoldoende overtuigend achtte, ze minstens bijkomende vragen had kunnen stellen over de detentieomstandigheden waarin hij gedurende 11 dagen verbleven heeft”*. Verzoeker meent dat een dergelijke vraag hem had toegelaten *“bijkomende, overtuigende informatie te geven om zijn dagenlange verblijf in de cel te ondersteunen. Gezien zijn leeftijd kon niet van hem verwacht worden dat hij spontaan over deze pijnlijke periode zou beginnen. Een vraag in die richting had verzoeker toegestaan verwerende partij te overtuigen van zijn arrestatie en detentie, en dus over een cruciaal element van zijn relaas, m.n. de door hem ondergane vervolgingsfeiten.”*.

Waar verweerder de vrees van verzoeker gelinkt aan het OLF engagement binnen zijn familie niet actueel acht, wijst verzoeker op talrijke berichten die duiden op de recente sterke etnische spanningen in Ethiopië (stuk 8) en haalt hij aan dat de spanningen tot een (mislukte) staatsgreep hebben geleid op 22 juni 2019 (stuk 5). Verzoeker wijst erop dat ook La Libre spreekt over interetnische spanningen in Ethiopië (stuk 6). Deze informatie toont volgens verzoeker aan dat *“de interetnische wrevel van voorheen nog lang niet is gaan liggen”*. Bovendien blijkt eveneens dat *“de machtswissel op politiek niveau, met de aanstelling van een nieuwe premier, daarom nog geen directe invloed heeft op het leger en de veiligheidsdiensten van Ethiopië”*, aldus het verzoekschrift. Verzoeker verwijst naar een interview met een voormalig oppositie-activist, die in het verleden diende te vluchten, over de perspectieven na de verkiezing van Ahmed Abiy, waarin deze stelde dat *“hij benieuwd en voorzichtig hoopvol was, maar tegelijk angstig afwachting over de daadwerkelijke impact van de nieuwe premier, onder meer op het*

optreden van leger en veiligheidsdiensten" (stuk 6). Verzoeker haalt tevens een rapport van HRW aan betreffende de situatie in Ethiopië een jaar na de verkiezing van Ahmed Abiy, waarin wordt gesteld dat *"er enkele belangrijke verbeteringen zijn wat betreft de willekeurige gevangenschap en foltering gedurende detentie, maar stelt het eveneens vast dat er ook onder Abiy's bewind nog steeds willekeurige arrestaties plaatsvinden, onder meer "in areas of Oromia where there have been conflicts between suspected OLF members and the military"* (stuk 7, p. 3)". Bovendien wijst verzoeker erop dat er *"recent nog, ongeveer een maand voordat de bestreden beslissing werd genomen, tientallen doden gevallen [zijn] bij protesten uitgaand van de Oromo gemeenschap, waar door de Ethiopische veiligheidsdiensten met excessief geweld op gereageerd is"* (stuk 9) en dat de aanleiding van de protesten *"het bericht op sociale media van Oromo boegbeeld Jawar Mohammed [was] dat veiligheidsdiensten een aanval op hem op poten hadden trachten te zetten"* (stuk 9 en stuk 10)". Gezien de huidige omstandigheden mag er volgens verzoeker *"derhalve niet van worden uitgegaan dat met de verkiezing van premier Ahmed Abiy alle problemen voor de Oromo, in het bijzonder van personen die met het OLF geassocieerd worden, opgelost zijn en dat het risico op vervolging van reeds eerder geïdentificeerde personen plotsklaps verdwenen is"*.

Verzoeker haalt aan dat niet wordt getwijfeld *"aan het feit dat verzoeker, net als zijn adoptieouders, het Waaqeffanna-geloof aanhangig is, en zijn biologische familie moslim is"*. Daarnaast stelt hij vast dat de bestreden beslissing geen enkele opmerking bevat *"over de consistentie, coherentie en mate van detail van verzoekers verklaringen over de ontvoering door zijn oudere broer"* en stelt hij dat zijn verklaringen hieromtrent gedetailleerd en doorleefd zijn (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 11-12): *"Zo vertelt hij meermaals dat hij, op het ogenblik dat zijn oudere broer hem voor het eerst kwam opzoeken om hem te overtuigen met hem mee te komen en van religie te veranderen, in feite nog niet wist dat hij geadopteerd was. Dit was voor hem een zeer choquerende onthulling, en hij vertelt hoe zijn adoptiemoeder hem na deze ontmoeting pas zijn ware familiale situatie heeft uitgelegd"* (CGVS II, p. 11)". Dat het onwaarschijnlijk zou zijn dat verzoekers biologische ouders hem aan zijn adoptieouders gegeven zou hebben indien er religieuze spanningen zouden bestaan, stelt verzoeker eveneens op overtuigende wijze te hebben verklaard (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 19; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 19). Bovendien stelt verzoeker dat verweerder zich opnieuw niet op de meest recente informatie baseert wanneer deze *"zonder nuancering beweert dat in Ethiopië religieuze vrede heerst en er "geen noemenswaardige spanningen" zijn tussen de verschillende godsdienstgroepen in Ethiopië"*. Verzoeker wijst erop dat religieus geïnspireerd geweld er zeer recent nog opflakert en haalt aan dat de voorbije maanden tientallen kerken werden platgebrand, waarbij de aanval niet zelden met doden gepaard ging (stuk 11). *"Hoewel sommigen menen dat men de invloed van moslimextremisme in een zeer complexe maatschappelijke situatie niet mag overdrijven, menen anderen dat de recente religieuze spanningen het gevolg kunnen zijn van toegenomen moslimextremisme in Ethiopië"* (stuk 11, p. 8)", aldus het verzoekschrift. Volgens verzoeker ondersteunt deze informatie *"verzoekers verklaringen dat zijn broer gaandeweg een radicalere islamitische geloofsstrekking was gaan aanhangen, en dat zijn poging tot bekering – met ontvoering – hiervan het gevolg was."* *"Gezien de problemen die zijn familie met de autoriteiten ondervond - zijn vader zat op dat moment nota bene in de gevangenis, nadat hij door de autoriteiten was opgepakt en meegenomen naar een plek die verzoeker onbekend was - is het bovendien"* volgens verzoeker aannemelijk dat *"hij de hulp van de autoriteiten ter bescherming tegen zijn familie/broer niet durfde inschakelen"*.

Wat betreft de discriminatie door de Ethiopische gemeenschap, stelt verzoeker dat hij tot op vandaag de mentale gevolgen ervan te dragen heeft. In het verzoekschrift wordt erop gewezen dat verzoeker met zeer veel moeite sprak over de maatschappelijke situatie van zijn adoptiefamilie in Ethiopië en op zijn *"pakkende getuigenis"* tijdens het persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 15). Hij betoogt dat het feit dat hij *"niet met zekerheid kan zeggen wat de oorzaak van de discriminatie ten aanzien van zijn moeder en hemzelf was, niet weg[neemt] dat hij overtuigende verklaringen heeft afgelegd over de aard van de discriminatie en de gevolgen hiervan."* Verzoeker wijst erop dat hij en zijn moeder talrijke keren zijn moeten verhuizen, dat ze werden genegeerd en gemeden en dat hij gedurende een jaar niet naar school ging en zich isoleerde van anderen. Hij benadrukt meermaals te hebben gesteld dat het moeilijk is uit te leggen of te benoemen waaruit de discriminatie precies bestond en wat de oorzaak er precies van was. Hij wijst andermaal op zijn zeer jonge leeftijd, alsook op het grote taboe dat op dit onderwerp rust. Verzoeker meent dat de discriminatie *"in hoofdzaak het gevolg [was] van angst van de gemeenschap ten opzichte van verzoekers adoptiemoeder en hemzelf, daar de "buddha" gelieerd wordt met het "kwade oog" dat ongeluk brengt"*. Hij stelt dat iedereen hem meed en weigerde met hem te spreken en dat niemand hem ook heeft verteld wat maakte dat nu precies zijn adoptiemoeder en hijzelf hiermee geassocieerd werden. Wanneer hij zijn moeder ernaar vroeg, zei ze niets en hilde ze alleen maar.

Verzoeker haalt het artikel *"The evil eye belief among the Amhara of Ethiopia"* aan en stelt dat deze bron bevestigt dat "er vaak geen aanwijsbare oorzaak is van het feit dat iemand door de gemeenschap als "buda" gezien wordt". Hij stelt dat het artikel ook aanleiding geeft "tot de mogelijkheid dat het feit dat verzoeker geadopteerd was en bekend was dat hij niet het echte kind van zijn adoptiemoeder was, aanleiding gaf tot het aannemen van de hoedanigheid van "evil eye" in hoofde van zijn adoptiemoeder of van hemzelf", meer bepaald door de zin "Anyone whose ancestry or kin are unknown may be suspect.". Wat er ook van zij, "het loutere feit dat verzoeker niet met zekerheid kan stellen welk element aan de oorzaak van de discriminatie ten opzichte van hem en zijn moeder lag, kan in het licht van deze informatie geen doorslaggevend argument vormen om aan de geloofwaardigheid ervan te twifelen", aldus het verzoekschrift. Verzoeker benadrukt dat zijn doorleefde verklaringen getuigen van een daadwerkelijk en diepgaand leed dat hij "gedurende zijn jeugd heeft moeten doorstaan, als gevolg van zijn sociale positie en die van zijn familie". Hij wijst tevens op het zeer verregaande karakter van de discriminatie (quasi volledige uitsluiting uit de samenleving) en het persisterend karakter ervan en meent dat dient te worden geconcludeerd dat zijn behandeling door de samenleving een vorm van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet vormt.

Tot slot wordt in het verzoekschrift gevraagd vast te stellen dat "verzoeker de door hem eerder ondergane vervolgingsfeiten aannemelijk heeft gemaakt, en dat hij blijk geeft van een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Ethiopië. Op basis van deze vaststellingen dient aan verzoeker het vluchtelingenstatuut in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of minstens de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet toegekend te worden.". Volgens verzoeker dient minstens te worden vastgesteld dat hij "op niet-adequate wijze bevraagd werd, in die zin dat tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen werd besloten zonder dat hij de kans heeft gekregen om, door middel van gerichte vragen aangepast aan zijn leeftijd, in detail te vertellen over bepaalde cruciale aspecten van zijn relaas, waaronder de detentie die hij zelf ondergaan heeft.". Verzoeker meent dat verweerder geen rekening heeft "gehouden met het uiterst kwetsbare profiel van verzoeker, en zich de vraag te hebben gesteld in wat voor een situatie hij zou terechtkomen in geval van terugkeer naar Ethiopië, nu het erop lijkt dat geen van zijn adoptieouders momenteel in staat zijn hem te ondersteunen. Verzoeker heeft ongetwijfeld nood aan ondersteuning en hulp in geval van terugkeer. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verwerende partij zich de vraag heeft gesteld of verzoekers biologische familie in staat zou zijn hem deze ondersteuning te bieden, en of verzoeker in het kader van deze familie geen risico op vervolging of ernstige schade zou lopen. In dit opzicht is het belangrijk erop te wijzen dat verzoekers biologische broer, die in Engeland verblijft, er het vluchtelingenstatuut toegekend gekregen heeft. Van zodra verzoekende partij over bijkomende informatie over diens situatie beschikt en over het eventuele risico dat diens situatie met zich meebrengt voor familieleden in Ethiopië, zal deze informatie aan het verzoekschrift worden toegevoegd."

In hoofdorde wordt gevraagd "de bestreden beslissing te hervormen en haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen; in ondergeschikte orde, haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het CGVS met de instructie het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen."

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken:

3. *The Conversation, Why the Oromo protests mark a change in Ethiopia's political landscape*, 14 augustus 2016
4. *De Morgen, Onrust in Ethiopië: stafchef van het leger en regionaal president gedood bij couppoging*, 23 juni 2019
5. *La Libre, L'Ethiopie s'enfonce dans la crise après les assassinats politiques*, 24 juni 2019
6. *De Morgen, Dit gebeurt er als het wankele Ethiopië ineens stort: "Het wordt erger dan Somalië"*, 29 mei 2018
7. *Human Rights Watch, Ethiopia: Abiy's First Year as Prime Minister, Review of Arbitrary Detention, Torture and Detention Conditions*, 5 april 2019
8. *Human Rights Watch, Ethiopia: Growing Uncertainty Marks Abiy's First Year in Power Early Reforms Followed by Rising Tensions, Security Breakdown*, 2 april 2019
9. *The Guardian, Deadly unrest in Ethiopia hampers PM's political reform attempts*, 1 november 2019
10. *Deutsche Welle, Deadly unrest reflects Ethiopia's discontent*, 25 oktober 2019
11. *Public Radio International, Uptick in church burnings raises alarm in Ethiopia*, 16 september 2019

12. R.A. REMINICK, "The evil eye belief among the Amhara of Ethiopia".

Ter terechtzitting legt verzoekende partij nog een aanvullende nota neer met vier bijkomende stukken: een medisch attest, de residence permit in het Verenigd Koninkrijk van E.S.; een fact sheet van Amnesty International en een rapport over de situatie in Ethiopië van Amnesty International van mei 2020.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

2.4.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet, op 22 maart 2018 in werking getreden, luidt als volgt: *"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk"*.

Voorop stelt de Raad vast dat verzoeker op het ogenblik van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming een niet-begeleide minderjarige is. Met de commissaris-generaal kan de Raad vaststellen dat in hoofde van verzoeker als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat om op passende wijze hieraan tegemoet te komen, er in het kader van de behandeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal, inderdaad passende steunmaatregelen werden verleend. In het bijzonder werd verzoeker een voogd toegewezen die hem bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werden de persoonlijk onderhouden afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer*, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; hebben de persoonlijk onderhouden plaatsgevonden in het bijzijn van verzoekers voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden met zijn jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt aangevoerd, wel degelijk afdoende rekening heeft gehouden met verzoekers kwetsbare profiel (zijn jonge leeftijd, lage scholingsgraad en psychische kwetsbaarheid).

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

2.5. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5.1. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.5.2. Voorop benadrukt de Raad dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hierbij is essentieel dat de verzoekende partij waarheidsgetrouw en oprecht is.

2.5.3. De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn identiteit voorlegt. Bovendien heeft verzoeker voor zijn komst naar België reeds een verzoek om internationale bescherming in Duitsland ingediend en blijkt uit het Duits asieldorfier dat verzoeker voor de Duitse asielinstanties een andere geboortedatum, een andere geboorteplaats en een iets andere naam heeft opgegeven dan voor de Belgische asielinstanties. Voorts verklaarde verzoeker voor de Duitse asielinstanties dat hij een identiteitskaart bezat (*“einen Kebele Ausweis”*) maar dat deze hem is ontnomen in Libië (*“in Libyen afhanden gekommen”*) (*“Nationaler Fragebogen in Vorbereitung Anhörung”*, vragen 2 en 3), terwijl hij bij de DVZ liet optekenen dat hij *“nooit een [Ethiopische] identiteitskaart of paspoort gehad”* heeft (verklaring DVZ, punt 29). De vaststelling dat verzoeker wisselende verklaringen aflegt over zijn identiteit, alsook over de reden voor de afwezigheid van zijn identiteitsdocumenten, ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent. Daarnaast blijkt uit verzoekers Duits asieldorfier dat verzoeker zijn land van herkomst op 10 oktober 2015 zou hebben verlaten, vervolgens 5 dagen in Soedan, 7 maanden in Libië en 2 maanden en 24 dagen in Italië zou hebben verbleven en uiteindelijk op 24 augustus 2016 in Duitsland zou zijn aangekomen (*“Nationaler Fragebogen in Vorbereitung Anhörung”*, vragen 5 en 6). Voor de Belgische asielinstanties verklaarde verzoeker echter dat hij Ethiopië in februari 2016 verliet, vervolgens 5 dagen in Soedan verbleef, waarna hij naar Libië reisde, er enkele maanden verbleef, vervolgens op 28 mei 2016 in Italië aankwam en op 25 augustus 2018 naar Duitsland reisde (verklaring DVZ, punt 37). Verzoeker faalt niet alleen in zijn medewerkingsplicht, het ontbreken van enig begin van bewijs aangaande zijn identiteit en het afleggen van wisselende verklaringen aangaande zijn identiteit en reisweg vormen reeds een negatieve indicatie aangaande verzoekers geloofwaardigheid en deze van zijn asielrelaas. De Raad stelt daarenboven bijkomend vast dat uit het rapport (in het administratief dossier) van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, *“Algemeen ambtsbericht Ethiopië 2018”* blijkt dat een Kebelekaart pas wordt uitgereikt aan de leeftijd van 18 jaar. Verzoeker toont dan ook niet aan minderjarig geweest te zijn bij zijn vertrek uit Ethiopië.

2.5.4. Verzoeker verklaart Ethiopië te zijn ontvlucht omwille van meerdere problemen. Zo stelde hij problemen te hebben met de Ethiopische autoriteiten omdat zijn vader en adoptievader lid waren van het OLF, en omdat verzoeker zelf een armband van het OLF op school had gedragen.

Daarnaast gaf verzoeker aan dat hij problemen had met zijn biologische familie ten gevolge van zijn Waageffanna geloof. Verder stelde verzoeker dat hij gediscrimineerd werd door de gemeenschap om onduidelijke redenen en zijn adoptie moeder mogelijk gezien werd als een 'evil eye'.

2.5.5. Verzoeker wist echter weinig tot niets te vertellen over de activiteiten van zijn biologische vader en adoptievader voor het OLF na 1991 (notities 2, p. 4, p. 6). Evenmin kon verzoeker de aanleidingen van de beweerdde meerdere aanhoudingen toelichten (notities 2, p. 5). Verzoeker stelde verder geen andere leden van het OLF te hebben gekend en gaf aan zelf nooit lid te zijn geweest van het OLF (notities 2, p. 6). Verzoeker komt aldus niet verder dan algemene verklaringen dat zowel zijn biologische vader als zijn adoptievader lid waren van het OLF, dat ze deel uitmaakten van de gewapende vleugel en dat ze na 1991 meermaals zouden zijn gearresteerd door de Ethiopische autoriteiten (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 juni 2019 (hierna: notities 1), p. 13; notities van het persoonlijk onderhoud van 26 augustus 2019 (hierna: notities 2), p. 4-6). In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij, *"rekening houdend met zijn leeftijd, een grondige kennis heeft over (de geschiedenis van) het OLF en over de betrokkenheid van zijn (adoptie)vader voor 1991"* en betoogt hij dat het, gezien zijn jonge leeftijd op dat moment, absoluut plausibel dat *"hij niet over meer informatie beschikt omtrent de activiteiten of de eventuele aanleidingen van de arrestaties van zijn vader(s)"*.

Ook al had verzoeker een jonge leeftijd op het moment van de feiten, dan kan niet worden ingezien dat verzoeker achteraf niet op de hoogte werd gesteld van de feiten. De Raad ziet niet in hoe verzoekers jeugdige leeftijd en beperkte scholing hem zou verhinderen gedetailleerde, coherente en volledige verklaringen af te leggen over de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten. Daar de vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een enorme impact op verzoekers leven is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers familie hem inlicht over de oorzaak ervan. Minstens mag worden verwacht dat verzoeker verduidelijking vraagt en dat deze hem dan ook wordt verschaft. Dit klemmt te meer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij na zijn vertrek uit Ethiopië contact heeft gehad met zijn biologische moeder die hem heeft geholpen tijdens zijn reisweg naar Europa en met zijn oudere biologische broer, S. in het Verenigd Koninkrijk (notities 1, p. 3-4, p. 12, p. 20-21).

Voor zover verzoekers vader(s) enige band hadden met het OLF – wat niet wordt aangetoond – dan nog kan uit voorgaande slechts worden afgeleid dat er voor verzoeker geen redenen waren om bekend te worden met deze beweging, wat wel het geval zou zijn indien hij ook door de overheid zou zijn gevisieerd geweest.

2.5.6. Verzoekers verklaring, dat hij in januari 2016 zelf eenmaal is aangehouden en 11 dagen werd vastgehouden door de Ethiopische autoriteiten in het politiebureau van Delo Mena nadat hij (onbewust) met een OLF armband naar school zou zijn gegaan (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities 1, p. 10-11; notities 2, p. 6-7), is onmogelijk nu verzoeker toen niet langer in Ethiopië was. De Raad wijst op verzoekers verklaringen voor de Duitse asielinstanties, waar hij verklaarde dat hij Ethiopië reeds in oktober 2015 verlaten had. Dergelijke vaststellingen ondergraven de waarachtigheid van de door verzoeker aangehaalde feiten in deze periode, met name zijn detentie.

Bovendien kan evenmin geloofd gehecht worden aan verzoekers bewering dat ook zijn moeder in dezelfde periode zou zijn aangehouden op verdenking van het verspreiden van dergelijke armbanden (notities 1, p. 11; notities 2, p. 6-7). Indien verzoekers moeder actief was voor het OLF dan kon verwacht worden dat ook verzoeker bekendheid toonde met het OLF, wat niet het geval is. Voorts kan evenmin worden ingezien dat verzoeker, gezien de beweerdde problemen van verzoekers dichte familieleden omwille van hun voorgehouden engagement voor deze verboden organisatie, dermate onvoorzichtig zou zijn en met een armband van het OLF naar school zou zijn gegaan, noch dat zijn familieleden dit niet voortijdig zouden hebben opgemerkt. Verzoeker maakt de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk.

2.5.7. De Raad merkt nog op dat verzoekers voorgehouden problemen omwille van het OLF hoe dan ook niet langer actueel zijn. Zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat het OLF voorafgaand aan verzoekers vertrek uit zijn land van herkomst door de Ethiopische autoriteiten beschouwd werd als een verboden terroristische organisatie. De Raad stelt met de commissaris-generaal vast op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, *"Algemeen ambtsbericht Ethiopië 2018"*; Freedom House *"Reform in Ethiopia: Turning Promise into Progress"*; *"Ethiopia's Prime Minister Shows Knack for Balancing Reform and Continuity"*, 27 april 2018) dat er zich echter recente (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië hebben voorgedaan sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy Ahmed begin april 2018.

Zo kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij dienaangaande stelt: *“De nieuwe Ethiopische premier – de eerste Oromo in deze functie – was de opvolger van Hailemariam Desalegn die in februari 2018 aftrad na aanhoudende onrust en de politieke crisis in het land. Premier Abiy Ahmed kondigde in de maanden na zijn aantreden heel wat hervormingen aan en voerde deze ook deels uit: duizenden politieke gevangenen werden vrijgelaten, de beruchte Maekelawi gevangenis werd gesloten, in het buitenland verblijvende oppositieleiden kregen amnestie, mediakanalen als ESAT en OMN werden niet langer verboden en internetrestricties op honderden nieuwssites uit de diaspora werden opgeheven. Een andere beslissing van het Ethiopische parlement – na het aantreden van de nieuwe premier – betrof de schrapping van drie belangrijke oppositiepartijen van de lijst met verboden (terroristische) organisaties in juli 2018: Patriotic Ginbot7 (PG7), Ogaden National Liberation Front (ONLF) en Oromo Liberation Front (OLF). Het OLF kondigde hierna een eenzijdig staakt het vuren af. De leider(s) van het OLF en duizenden aanhangers van de partij keerden vanuit het buitenland – veelal vanuit Eritrea – terug naar Ethiopië. De aanhangers werden hierbij aan de grens ontwapend. Leiders en (vermeende) aanhangers werden – indien dit nog niet gebeurd was – vrijgelaten. Premier Abiy Ahmed riep vervolgens de leiders van het OLF en andere oppositiepartijen op mee te werken aan de geplande politieke hervormingen. Deze politieke hervormingen zullen uitgevoerd worden door een nieuw samengesteld kabinet (bestaande uit de helft vrouwen) aangevoerd door de nieuwe premier. Op 25 oktober 2018 werd tevens een nieuwe president aangesteld: Sahle-Work Zewde, de eerste vrouwelijke Ethiopische in deze functie. De premier stelt voorts nog enkele politieke hervormingen in het vooruitzicht zoals de beperking van het aantal ambtstermijnen van de premier en het houden van eerlijke en vrije verkiezingen in 2020 waarbij alle mogelijke (oppositie)partijen aan kunnen en mogen deelnemen. Het CGVS is er zich van bewust dat Ethiopië nog voor heel wat uitdagingen staat op het gebied van interetnische spanningen, liberalisering van de economie, schrapping van bepaalde repressieve wetgeving,... Uit objectieve landeninformatie komt echter duidelijk naar voren dat de gebeurtenissen in Ethiopië sinds het voorjaar van 2018 een ernstige aanzet vormen voor belangrijke politieke hervormingen (die reeds deels werden uitgevoerd). Hoewel deze hervormingen nog pril zijn, geeft de nieuwe regering duidelijk aan de kans te willen geven aan alle leden van (al dan niet voorheen verboden) oppositiepartijen mee te werken aan dit vredes- en hervormingsproces – hierbij gehoor gevend aan de grootschalige protesten – veelal van de Oromo bevolking – in de jaren voorheen.”.* Gelet op deze recente ontwikkelingen – waarbij het OLF werd gedecriminaliseerd – is niet aannemelijk dat verzoeker in geval van terugkeer problemen zou kennen omwille van het beweerde OLF engagement binnen zijn familie, noch omwille van zijn vermeende detentie.

2.5.8. Waar in het verzoekschrift wordt gewezen op verschillende artikels waarin melding wordt gemaakt van etnische spanningen en een mislukte staatsgreep op 22 juni 2019 – *“The Conversation, Why the Oromo protests mark a change in Ethiopia's political landscape, 14 augustus 2016”*; *“De Morgen, Onrust in Ethiopië: stafchef van het leger en regionaal president gedood bij coup poging, 23 juni 2019”*; *“La Libre, L’Ethiopie s’enforce dans la crise après les assassinats politiques, 24 juni 2019”*; *“De Morgen, Dit gebeurt er als het wankele Ethiopië ineens stort: ‘Het wordt erger dan Somalië’, 29 mei 2018”*; *“Human Rights Watch, Ethiopia: Abiy's First Year as Prime Minister, Review of Arbitrary Detention, Torture and Detention Conditions, 5 april 2019”*; *“Human Rights Watch, Ethiopia: Growing Uncertainty Marks Abiy's First Year in Power Early Reforms Followed by Rising Tensions, Security Breakdown, 2 april 2019”*; *“The Guardian, Deadly unrest in Ethiopia hampers PM's political reform attempts, 1 november 2019”*; *“Deutsche Welle, Deadly unrest reflects Ethiopia's discontent, 25 oktober 2019”* – dient te worden opgemerkt dat dergelijke (veiligheids-)incidenten echter geen afbreuk doen aan het huidige verbeterde klimaat voor dissidenten, politieke opposanten en activisten onder het beleid van de nieuwe premier. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers onder meer dat politieke gevangenen, waaronder oppositieleiders, werden vrijgelaten en dat in het buitenland verblijvende oppositieleiden amnestie kregen. Aldus kan niet worden ingezien waarom verzoeker in geval van terugkeer gevisieerd zou worden, te meer hij zelf aangaf nooit lid te zijn geweest van het OLF en verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt problemen te hebben met de Ethiopische autoriteiten omdat zijn vader en adoptievader lid waren van het OLF, noch omdat hij een armband van het OLF op school had gedragen.

2.5.9. Verder stelde verzoeker dat hij problemen had met zijn biologische familie ten gevolge van zijn Waageffanna geloof. Verzoeker gaf aan dat deze problemen met zijn biologische familie in 2013 begonnen en dat zijn oudere broer hem in 2014 meenam naar zijn huis waar hij verzoeker gedurende een week opsloot met de bedoeling verzoeker tot de Islam te bekeren (notities 2, p. 9-11). Verzoeker stelde dat zijn biologische moeder hem na een week opsluiting in zijn broers huis bevrijdde, aanmaande weg te gaan en niet meer terug te komen (notities 2, p. 11-12). Uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker na deze gebeurtenissen en voor zijn vertrek uit Ethiopië (in oktober 2015, dan wel februari 2016) geen contact meer had met zijn biologische familie, laat staan nog enige problemen kende met

hen (notities 2, p. 12-13). Integendeel, verzoekers biologische moeder heeft verzoeker (financieel) geholpen om naar Europa te reizen (notities 2, p. 13). Bovendien had verzoeker contact met zijn broer in het Verenigd Koninkrijk en wilde hij hem zelfs vervoegen (notities 2, p. 13). Verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging door zijn biologische familie omwille van zijn religieuze overtuiging is geenszins actueel. Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Ethiopië geen ernstige religieuze onvrede kent, dat in de meeste regio's de inwoners elkaars godsdienst respecteren en dat er geen noemenswaardige spanningen zijn tussen de verschillende godsdienstgroepen in Ethiopië (USDOS, *"Ethiopia 2018 International Religious Freedom Report"*; Tesema Ta'a, *"Religious beliefs among the Oromo: Waaqeffannaa, Christianity and Islam in the Context of Ethnic Identity, Citizenship and Integration"*). Verzoeker toont evenmin aan dat de Waaqeffannaa op zich worden vervolgd te meer dit de oude Oromo godsdienst is.

2.5.10. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet ingaat tegen de vaststelling dat zijn vrees ten aanzien van zijn familie omwille van zijn geloof niet actueel meer is. Verzoeker beperkt zich tot het hernemen van zijn verklaringen, het beklemtonen van de consistentie, coherentie en mate van detail van zijn verklaringen over de ontvoering door zijn oudere broer en het neerleggen van algemene informatie over recent religieus geweld in Ethiopië (*"Public Radio International, Uptick in church burnings raises alarm in Ethiopia, 16 september 2019"*). Dergelijke argumenten kunnen niet wijzigen dat de door verzoeker voorgehouden problemen met zijn familie niet actueel meer zijn. Bovendien betreft het door verzoeker aangehaalde artikel religieus geweld ten aanzien van de Ethiopian Orthodox Tewahedo Church (EOTC) en wordt in het artikel geen melding gemaakt van het Waaqeffanna geloof.

Daarnaast gaf verzoeker aan dat hij gediscrimineerd werd door de gemeenschap omdat zijn adoptiemoeder gezien werd als een 'evil eye' (notities 2, p. 14). Zo stelde verzoeker dat niemand met hem wilde praten tijdens zijn jeugd en dat hij zelfs een paar keer van school moest veranderen, dit (vermoedelijk) omdat verzoeker en zijn gezin Waaqeffanna aanhangers waren en – vooral dan zijn adoptiemoeder – als zonderling beschouwd werden (notities 2, p. 14-15). Verzoeker stelde louter te denken dat de discriminatie gelinkt is aan hun geloof en gaf aan niet te weten waarom zijn adoptiemoeder beschouwd werd als het kwade (notities 2, p. 14).

2.5.11. Over de slechte behandeling van zijn moeder verklaarde verzoeker dat de mensen niet naar de winkel van zijn adoptiemoeder durfden komen of dat de kinderen voor zijn moeder verborgen werden wanneer ze passeerde op straat (notities 2, p. 14). Wat betreft de problemen die verzoeker hierdoor ervoer stelde hij dat het niet eenvoudig uit te leggen is, dat hij zich er eerst niet bewust van was, maar nadien wel, waardoor hij een jaar niet meer naar school ging (*"Het is niet eenvoudig uit te leggen, als kind was het ok, ik was me er niet bewust van, maar als ik ouder werd, begon ik mezelf te haten, ik ging niet meer naar school gedurende een jaar, ik kan het niet in woorden uitleggen."*, notities 2, p. 15). Hij verklaarde tevens dat hij geen vrienden had en werd gediscrimineerd (*"Het was moeilijk, ik had geen vrienden, ik werd gediscrimineerd, ik stopte ook contact te zoeken met andere personen"*, notities 2, p. 15).

2.5.12. Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op het zeer verregaande karakter van de discriminatie (quasi volledige uitsluiting uit de samenleving) en het persisterend karakter ervan en betoogt dat dient te worden geconcludeerd dat zijn behandeling door de samenleving een vorm van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet vormt, benadrukt de Raad dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op ernstige schade in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling, dan wel subsidiaire bescherming, te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit verzoekers verklaringen kan echter niet blijken dat hijzelf en zijn adoptiemoeder in die mate slachtoffer zouden zijn geworden van een voldoende ernstige vorm van discriminatie. Zo blijkt dat zijn moeder een eigen winkel had om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien en op de markt verkocht, dat verzoeker zelf naar school kon gaan (op verschillende plaatsen in Ethiopië) en dat zij hun religie vrij konden beoefenen (notities 1, p. 6, p. 10, p. 13).

Gelet op voorgaande kan de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar een algemeen rapport over het geloof in het kwade ('evil eye') onder de Amhara in Ethiopië geenszins volstaan om aan te tonen dat ook verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst aan een dergelijke behandeling zal worden onderworpen. Dit klemt te meer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker slechts een vermoeden heeft wat betreft de redenen die aan de grond lagen van de beweerd discriminatie van zijn adoptiemoeder en hemzelf (notities 2, p. 14 en 15): *"Wat ik dacht, en denk, is dat de Waaqeffanna religie, we gaan naar het meer, en we gaan naar de plaats waar we bidden, we gaan naar de rivier, en je volgde de evil spirit, zo zagen zij het, ze vroegen zich af waarom we naar een meer gingen, en ze vroegen zich af waarom we een berg aanbaden, ik denk dat ze dachten dat we Satan aanbaden. Ze begrepen het verkeerd"*). Verzoeker linkt de discriminatie initieel aan het traditionele Waaqeffanna geloof, maar geeft nadien toe het niet te weten. Wat er ook van zij, blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat het traditionele Waaqeffanna geloof geen problemen veroorzaakt in of met andere geloofsgemeenschappen – zoals dit in het verleden wel het geval was bij de opkomst van de twee andere grote godsdiensten (Islam en het Christendom) die grotendeels de plaats innamen van dit traditionele Oromo geloof. Informatie toegevoegd aan het administratief dossier geeft aan dat er heden ten dage geen ernstig of levendig conflict is tussen aanhangers van het Waaqeffanna geloof en aanhangers van de twee grotere religies in Ethiopië – en dat de aanhangers van deze verschillende godsdiensten in vrede naast elkaar leven (USDOS, *"Ethiopia 2018 International Religious Freedom Report"*; Tesema Ta'a, *"Religious beliefs among the Oromo: Waaqeffannaa, Christianity and Islam in the Context of Ethnic Identity, Citizenship and Integration"*; *"Freedom of Waaqeffannaa Religion in Ethiopia post 1991"*).

2.5.13. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen geloof aan verzoekers persoonlijke problemen met de Ethiopische autoriteiten ten gevolge van de beweerd OLF engagementen binnen zijn familie. Verzoeker maakte evenmin de (actualiteit van de) beweerd persoonlijke problemen met zijn biologische familie ten gevolge van zijn religie aannemelijk. Hij maakte ook niet aannemelijk dat er in zijn hoofde sprake is van discriminatie die het leven in zijn land van herkomst ondraaglijk maakt. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoeker zich niet genoegzaam zou kunnen legitimeren aan de hand van authentieke identiteitsdocumenten.

2.5.14. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het medisch document, opgesteld op 28 mei 2019, vermeldt dat verzoeker opgevolgd wordt door een psycholoog van Solentra en dat psychologische begeleiding aangewezen is en noodzakelijk wordt geacht. Het psychologisch attest bevat geen informatie omtrent de aard van de psychische problemen, noch omtrent de eventuele invloed van deze problemen op de afgelegde verklaringen, noch omtrent de mogelijke oorzaak van deze problemen. De Raad wijst erop dat *supra* reeds werd vastgesteld dat de commissaris-generaal gedurende de procedure en bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming wel degelijk afdoende rekening heeft gehouden met verzoekers kwetsbare profiel, met name zijn jonge leeftijd, lage scholingsgraad en psychische kwetsbaarheid. Voor zover verzoeker medische problemen heeft, dient hij zich te richten tot de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.5.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK